

III

1766/XII(;)/-
χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 52v
σχ. 110, 119, 128

**Πρακτικό. Αίτηση άρσης συντηρητικής κατασχέσεως.
Εξώδικος συμβιβασμός. Νόμιμη αντιπροσώπευση της γυναίκας
από τον σύζυγο.**

¹⁴/ 1766

¹⁵/ Διά τὸ ἄνωθεν μαργαριτάρι καὶ σκουλαρίκια ἀπερνῶν¹⁶/τας μερικὸς καιρὸς ἤλθεν ἡ ἄνωθεν Κρίσκα καὶ ἐπροτοστολόγησεν ¹⁷/ διὰ νὰ τῆς δοθῇ τὸ μαργαριτάρι καὶ σκουλαρίκια διὰ νὰ τὰ πούλῃ καὶ νὰ ζωῇ¹⁸/τροφιδῇ μὲ αὐτὰ τὰ ἄσπρα ὅπου ἤθελεν πάρ(ει) ἀπὸ αὐτὰ, ὥστε πρῶτα ¹⁹/ ἐδόσαμεν εἰδισιν τοῦ γαμβροῦ τῆς κὺρ Γιοβανούτζα (εἰς) <M>πελιγράδι διὰ νὰ ἔχῃ ²⁰/ τὴν (εἰ)δισιν< > ὅτι τὸ (εἰ)χεν ὀπρίσι προτίτερα (εἰς) τὸν ἅγιον πνευματικόν τὸ μαρ²¹/γαριτάρι καὶ σκουλαρίκια μὲ τὸ νὰ ἐξιτοῦσεν ἀπὸ τὸν πεδερὸν τοῦ ὅπου τὸν (εἰ)χεν δα²²/νίση ἡ γυνὴ τοῦ Σάφτα: ἤγουν ἡ προγονὴ τοῦ Πέτρ(ου) ἄσπρα δανικά F <90¹> ²³/ μὲ τὸ νὰ τοῦ ἔκαναν χρεῖα δινατὰ καὶ ἔτzi τοῦ ἔδοσε· καὶ οὕτως τὰ ἐξιτοῦσε τώρα πά²⁴/λιν διὰ νὰ τῆς τὰ δόση· ὅμως βλέπωντας καὶ ὁ ἄνωθεν Γιοβανούτζας τὴν καταστασὶν τοὺς ²⁵/ ἑτεργιάστηκεν μὲ τὴν πεδερὰν τοῦ καὶ τῆς ἔδοσεν διὰ μέσου τοῦ Θωμᾶ Βελλερά F 200. ²⁶/ ἤγουν διακόσια καὶ οὕτως τὰ ἔλαβεν τὸ μαργαριτάρι καὶ τὰ σκουλαρίκια< > τὰ ὁποῖα ἄσπρα ἔδο²⁷/θηκαν ἔμπροσθεν τοῦ κὺρ Κωνσταντίνου Ἀρπάση καὶ κὺρ Ζαμφίρη Μάρκου ἀδελφοῦ τῆς καὶ οὕτως ²⁸/ ἔγινε καὶ ἔστω (εἰς) ἑνδιξην.

²⁹⁻³¹/ θωμᾶς βελλεράς νῦν προεστῶς, Κόνσταντήνος· Αρπα(σης) παρών, [μον.].

στ. 15-18 Αίτηση για την επιστροφή της παρακαταθήκης που ασκείται από τη σύζυγο του οφειλέτη, στην οποία ανήκαν τα κοσμήματα που είχαν «ὀπριστεί».

στ. 19-24 Η συγκατάθεση του δανειστή, δηλ. της κόρης της ενάγουσας που καλείται από το Κριτήριο, ήταν απαραίτητη επειδή τα κοσμήματα είχαν δεσμευθεί από αυτήν και τον σύζυγό της εις χείρας του δεματοφύλακα. Αυτή εκπροσωπείται νόμιμα στο δικαστήριο —όπως και σε όλες τις σχετικές δίκες—, από τον σύζυγό της, ο οποίος αρνείται να συναινέσει, ζητώντας την επιστροφή των δανείων που είχε έκανε ο ίδιος και η σύζυγός του στον πατριό της (εγγρ. 110 και 128).

στ. 25-28 Συμβιβασμός («ἑτεργιάστηκεν»), με τον οποίο τα κοσμήματα περιέρχονται στην κυριότητα του δανειστή και της συζύγου του, έναντι

καταβολής συμπληρωματικού ποσού 200 F στην ενάγουσα. Έτσι γίνεται η απόσβεση του χρέους της (315 F, συνολικά). Το ότι ο συμβιβασμός είναι εξώδικος τεκμαίρεται από το γεγονός ότι η καταβολή έγινε ενώπιον ενόςπραματευτή και του αδελφού της ενάγουσας, όχι ενώπιον του Κριτηρίου, όπως συμβαίνει στον δικαστικό συμβιβασμό (ενώπιόν μας).

Τα περιστατικά που αναφέρονται στο πρακτικό αυτό είναι μεταγενέστερα της σχετικής με αυτό εγγραφής 119 (14.9.1766). Προφανώς, ο προεστός και συντάκτης των δύο αυτών εγγραφών θέλησε να καταχωρήσει την έκβαση της υποθέσεως στο κενό της σελίδας, κάτω από την αρχική απόφαση (εγγρ. 110), για να μην υπάρξουν περαιτέρω αμφισβητήσεις μέσα στην οικογένεια.

1. Βλ. κατ. εγγρ. 128.

112

1766/V/25

χ. Ιωάννου Αδάμη

978/φ 53r

σχ. 124, 125, 129, 136· πρβλ. Γ' /62

Απόφαση προδικαστική. Παροχή προδεσμίας στην εναγομένη για τον διορισμό δικηγόρου και την προετοιμασία της άμυνάς της. «Δεδικασμένο».

// Έν έτει 1766. Μαΐου 25.

²/ Έπαρρήσιάσθη ό κύρ Ιώζεφης Κούν άντάμα μέ τόν προ-³/κάτωράτου όνόματι Πέτρον Τζούρες ντε Κάσον/φαλβί, άνα-⁴/φέρωντας ενώπιον ήμών κάποιαν ύπόδεσιν παλαιάν ⁵/ έναντίον τής κυράς Μαρίας Χορβατόγιας, διά τὰ ένυ-⁶/πάρχοντα καί τὰ τίποτες του ποτέ Χρήστο<υ> Άρβανίτη ⁷/ γυρεύωντας λογαριασμόν νά του δώση διά όλα τὰ πάντα, ⁸/ καί έστωντας κατά τὸ δίκαιον νά έτοιμασθῇ ή άνωθεν κυρά ⁹/ πάλιν μέ προκάτωραν, νά άποκριθῇ καί νά τὰ παρρησιάσῃ<,> ¹⁰/ λοιπόν τούς έδόδη διωρία έως 6. βδομάδες, νά έχουν <διά> νά ¹¹/ θεωρηθῇ ή ύποδεσίςτους, καί έγράφη είς ένδ(ει)ξιν.

¹²⁻¹⁵/ Θωμάς βελλερᾶς νύν προεστώς, διμιτρι σουφρας, Ιωάν(νης) αδάμη, Πέτκ(ος) Πέτρ(ου) [χ. Παλ. Δημητρίου], Παλαιολόγης Δημητρί(ου) έπίτροπος του Καπετάν(ου) τρω.

Η υπόθεση αφορά στην απόφαση διανομής της κληρονομίας του πατέρα και της μητέρας της εναγομένης, η οποία είχε ληφθεί πριν από 22 χρόνια¹. Είναι χαρακτηριστικό ότι εκείνη η οριστική απόφαση του